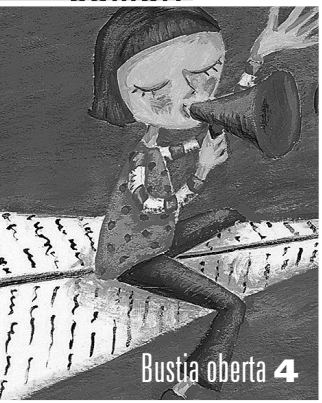

GENT DEL MASNOU

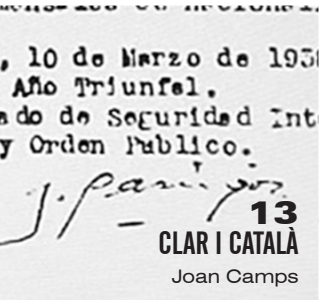
Butlletí Gent del Masnou
n. 403 | gen. 2022

BON ANY 2022

Bustia oberta **4**

CLAR I CATALÀ
Joan Camps

Fem poble - **17**
ON JUGUEN ELS NENS
Aina Ripoll

La cuina de l'Antonia - **19**
RISOTTO DE CARXOFES I XAMPINYONS
El Collaret

Passatemps - **23**
Pere Martí i Bertran

Farmàcies de guardia **5**

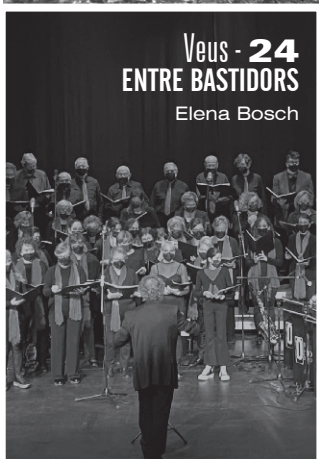
Vivències - **6**
LA VIDA QUOTIDIANA
Pep Parés

Som - **14**
QUIN ROL VOLS PRENDRE?
Dr. Oriol Lugo Real

20
O POÇO DO MARIMBONDO
Joan Maresma

Veus - **24**
ENTRE BASTIDORS
Elena Bosch

Fem poble - **8**
CPM NADAL BCN
Mamen Alcázar

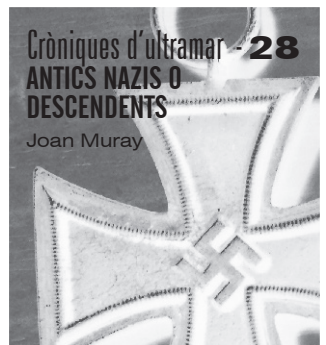
15
EL QUE HEM MENJAT I... MENJAREM
Josep Condeminas

Efemèrides - **21**
CATALUNYA I MASNOU
Joan Muray

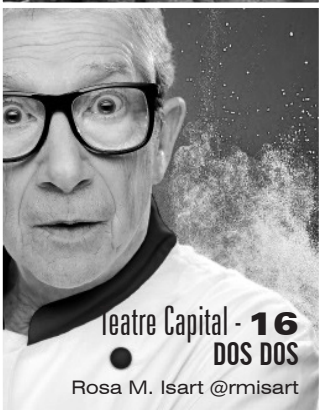
Dites i personatges populars - **26**
Albert Vidal

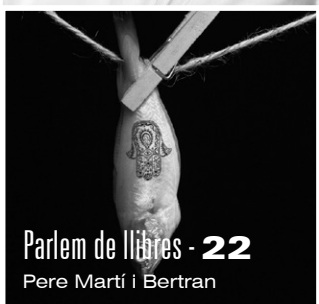
Cròniques d'ultramar - **28**
ANTICS NAZIS O DESCENDENTS
Joan Muray

Històries de la vila - **10**
ESCOLA DEL TREBALL I D'ESTUDIS SECUNDARIS
Joan Muray

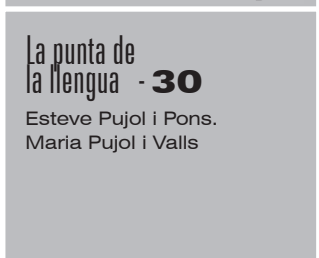
Teatre Capital - **16**
DOS DOS
Rosa M. Isart @rmisart

Parlem de llibres - **22**
Pere Martí i Bertran

Opinió - **28**
QUÈ US HA FET, LA LLENGUA CATALANA?
Pere Martí i Bertran

La punta de la llengua - **30**
Esteve Pujol i Pons.
Maria Pujol i Valls

Butlletí mensual de Gent del Masnou, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Camps Ortiz, Joan Casals, Santi Duran, Joan Muray, Manel Pérez i Lluís Valls

Correcció

Núria Duran, Assumpta Inglada, Berta Puig (Oficina de Català del Masnou) i Maria Pujol.

Portada

Elena Feliu

Disseny i maquetació

Estudi Santi Elena

Publicitat

Santi 699 775 558

Imprimeix

Imprimeix s.l.

Tiratge

2.500 exemplars

Paper

Ecològic de 90 g.

Edita

Gent del Masnou

Dipòsit legal

B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9 - 08320 El Masnou

T. 931 268 220

gentmas@gmail.com

www.gentdelmasnou.cat

- L'entitat Gent del Masnou no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

- El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de l'Ajuntament de la Vila.

Vols rebre el Butlletí a casa
fes-te soci de GENT DEL MASNOU

931 268 220

www.gentdelmasnou.cat
gentdelmasnou@gmail.com

Editorial

Corruptissima republica plurimae leges (Tàcit, Annals)

“Moltes són les lleis en una república corruptíssima”

Evidentment, hem de llegir república com a sinònim d'estat, ja sigui organitzat en monarquia, república o dictadura. Tàcit ens fa adonar que l'excés de lleis denota el poc respecte que mereixen als legisladors les lleis naturals i el sentit comú, reglamentant a tort i a dret, amb l'objectiu de crear una nebulosa legal on no siguin garantits els drets bàsics, però sí els privilegis de polítics i legisladors. Així veiem que aquests gaudeixen per llei d'uns privilegis irracionals, propis d'una societat opulenta, mentre hi ha una més àmplia població en situació de pobresa rigorosa o en risc de pobresa. Minva la classe mitjana, augmenta la població pobra i creixen les grans fortunes, això sí, per a una minoria de la població.

A l'Estat espanyol hi ha una saturació de lleis que interpreten cíclicament i partidària els articles de la carta magna, que hauria d'haver estat feta per garantir els drets fonamentals dels ciutadans. Penseu només en les diverses lleis d'educació que s'han succeït; evidentment, no per garantir drets, ans al contrari, per minvar-los. Ara ens trobem enmig d'una nova ofensiva contra el model d'ensenyament català. Recordeu aquella afirmació d'un ministre d'educació? “Nuestro interés es españolizar a los niños catalanes.”

Any de gràcia 2022

No en som gaire conscients però encetem l'any que farà 22 del canvi de segle, aquella efemèride que oferia grans esperances, pors i il·lusions. No es van materialitzar les catàstrofes que anunciaven els apocalíptics, que, per altra banda, tenien pocs seguidors. Les esperances, tant les d'àmbit personal com social, varen ser acomplertes a nivell individual segons el propi balanç. Una esperança que no va reeixir va ser la que s'albirava amb el 300è aniversari del 1714. Avui tenim el convenciment, malgrat totes les dificultats, que no haurem d'esperar, ni de bon tros, 300 anys més.

El món ha canviat molt en aquestes dues dècades. Hem patit una gran crisi econòmica i, abans de sortint-nos-en del tot, arriba la pandèmia del coronavirus, amb els estralls en les vides, en la salut, en els serveis sanitaris i en l'economia. Les migracions originades per les guerres, la fam i altres xacres socials, la manca d'assoliment d'acords fermes per frenar el canvi climàtic, la Xina enfortint-se davant les altres potències en la cursa econòmica i tecnològica, Rússia i Algèria pressionant amb el seu gas i un llistat inacabable de dificultats pinten un galdós panorama. Però hem de superar tot pessimisme, creient i treballant per a un món millor. Ha de ser millor i ho podem fer realitat; amb optimisme, però amb el nostre esforç personal i col·lectiu. Així ho desitgem als socis, als lectors d'aquest butlletí i a tots els masnovins. **Molt bon any 2022.**

El President

Bustia oberta

Les cartes de la Bústia Oberta cal que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i es publicaran amb el nom i cognoms de l'autor o inicials. En cap cas no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió no excedirà de 600 caràcters; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

EL DESGOVERN ERC i PSC

M'adreço a Gent del Masnou per explicar als masnovins i masnovines que el grup municipal de Juntxs-Cat-Units pel Masnou va votar en contra de les Ordenances Fiscals que es van aprovar en el passat ple municipal del 21 d'octubre. I em veig obligat a fer-ho perquè el butlletí municipal diu que ens varem abstenir. El butlletí municipal menteix sobre les votacions, i no és la primera vegada que passa; també van ometre fa poc la moció que vam presentar sobre la seguretat ciutadana al municipi, un problema rellevant. Tot sembla indicar, doncs, que el butlletí és un pamflet de pro-

paganda al servei del govern i no pas un butlletí informatiu.

Vam votar en contra de les Ordenances Fiscals ja que suposen una pujada de l'IBI, i no només això sinó que vam presentar esmenes per tal de congelar aquest increment que es du a terme en una situació de crisi econòmica i de pandèmia. Ara no toca apujar impostos. Però el govern les va desestimar imposant la seva majoria i demostrant zero empatia amb la ciutadania davant la situació que vivim.

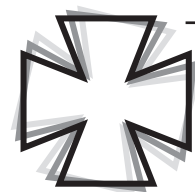
Estem en contra d'aquesta pujada d'impostos i també de taxes i no hem

donat suport al pressupost del 2022, centrat en destinar els recursos a projectes megalòmans i a augmentar la despesa salarial del govern municipal -el més car de la història del Masnou- mentre deixa de banda solucionar les problemàtiques que pateix la ciutadania dia a dia.

Per tot això hem presentat al·legacions tant a la pujada d'impostos com al pressupost. Esperem, en benefici de tothom, que el govern recapaciti sobre aquest despropòsit.

Romà López-Bolart

*Portaveu del grup municipal
JuntxsCat-Units pel Masnou*

Farmacèutics del Masnou

24 hores al seu servei

Farmàcia de guàrdia

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides de les 9,30 del matí a les 9,30 de l'endemà

GENER		
1	dissabte	Viamar
2	diumenge	Domínguez
3	dilluns	Fàbregas
4	dimarts	Riera
5	dimecres	Ocata
6	dijous	Ocata
7	divendres	Domínguez
8	dissabte	Aymar
9	diumenge	Aymar
10	dilluns	Riera
11	dimarts	Fàbregas
12	dimecres	Viamar
13	dijous	Domínguez
14	divendres	Aymar
15	dissabte	Ocata
16	diumenge	Ocata
17	dilluns	Fàbregas
18	dimarts	Viamar
19	dimecres	Domínguez
20	dijous	Aymar
21	divendres	Ocata
22	dissabte	Riera
23	diumenge	Riera
24	dilluns	Viamar
25	dimarts	Domínguez
26	dimecres	Aymar
27	dijous	Ocata
28	divendres	Riera
29	dissabte	Fàbregas
30	diumenge	Fàbregas
31	dilluns	Domínguez

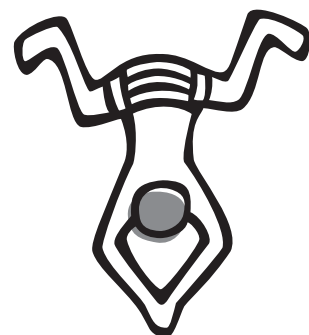
FEBRER		
1	dimarts	Aymar
2	dimecres	Ocata
3	dijous	Riera
4	divendres	Fàbregas
5	dissabte	Viamar
6	diumenge	Viamar
7	dilluns	Aymar
8	dimarts	Ocata
9	dimecres	Riera
10	dijous	Fàbregas
11	divendres	Viamar
12	dissabte	Domínguez
13	diumenge	Domínguez
14	dilluns	Ocata
15	dimarts	Riera
16	dimecres	Fàbregas
17	dijous	Viamar
18	divendres	Domínguez
19	dissabte	Aymar
20	diumenge	Aymar

Les Farmàcies
del Masnou

Us desitgem Felicitat 2022

Horaris de les farmàcies del Masnou

	telèfon	de dilluns a divendres	dissabte
AYMAR - Almería 14	93 555 03 81	de 9 a 21 h	de 9 a 14 h
DOMÍNGUEZ - Enamorats 2	93 555 59 36	de 8 a 20.30 h	de 9 a 13.30 h
FÀBREGAS - Navarra 68	93 555 19 79	de 9 a 13 i 16.30 a 20 h	de 9.30 a 13 h
OCATA - JF Kennedy 5	93 555 33 08	de 9 a 20.30 h	de 9 a 20.30 h
RIERA - Josep Llimona 22	93 555 08 55	de 9 a 20.30 h	de 9 a 20.30 h
VIAMAR - Prat de la Riva 23	93 555 04 03	de 9 a 20.30 h	de 9 a 14 h

HEU VIST
EL WEB?

CLICA

ESTUDI
SANTIELENA

Disseny gràfic • Il·lustració

www.estudisantielena.com

santi@estudisantielena.com • 699 775 558

LA VIDA QUOTIDIANA

Pep Parés

La ciència no ens ha allargat la vida, ens ha allargat la vellesa

La cruïlla

Quan ja tens una determinada edat, cerques respostes que et facin pensar sobre com encarar els anys de la vellesa i de com gaudir-la millor. Diu el filòsof Pascal Bruckner: La vida quotidiana és l'atenuació de les anècdotes, una vida en la qual no passa res o quasi res. Un mateix es converteix en pobre per moments. A la pregunta "què hi ha de nou?" sempre sorgeix la mateixa resposta: res d'especial. Però una persona només existeix si es pot narrar a si mateixa, si pot posar la seva vida quotidiana en forma d'anècdotes, per molt ridícules que siguin. (Del llibre Un instant etern. Filosofia de la longevitat).

La vida quotidiana

Tots hem conegut persones que, sense dir res d'important –o sí–, són capaces d'atraure'ns per la manera com expliquen determinats moments del dia a dia o de la seva vida. Hi ha gent que es reinventa en les paraules i transforma la seva realitat sense mentir ni fabular, simplement posant l'accent en les entonacions de veu, en l'humor, la ironia, les rialles espontànies; la descripció minuciosa, la tendresa, la ràbia i una colla d'adjectius més. Són gent peculiar, que es fan escoltar en les converses normals que omplen el noranta per cent de la nostra existència. Comuniquen vitalitat i són acceptades de bon grat en ambients ben diferents.

Tinc una coneguda, que va cap als setanta, que posa rialles encertades en la majoria dels temes que toca. No sé com s'ho fa, però alegre la conversa i treu ferro a preocupacions que sovint solen ser intrascendents. I, entremig d'aquest flux de bon rotllo, hi pot col·locar el consell encertat o la reflexió adequada.

Quan algú ens parla, tot compta en la transmissió del missatge: el concepte que tenim d'aquella persona, l'empatia, també l'antipatia que ens desperta, el to de veu o el respecte amb què ho diu... Sovint passa com als acudits on val més caure en gràcia que ser graciós.

Mirant enrere solem recordar els dies especials que se'ns destaquen en la nostra vida plena de jornades anònimes. Però, quan vas apilant anys i observes que les limitacions són més grans, t'adones més que mai de la utilitat de treure partit dels dies normals –que d'aquí a un temps ni recordarem– amb la intenció de gaudir de cada cosa que es fa, de les petites iniciatives que es prenen. Parlem de l'habilitat d'adaptar-nos positivament a la nostra minvant capacitat. Perquè, com diu Bruckner, la ciència no ens ha allargat la vida, ens ha allargat la vellesa, que és ben diferent.

L'autor també destaca els adverbis que ens han marcat:

Massa tard: totes les coses meravelloses que no vam saber veure, assaborir, cantar, recollir; aquells éssers admirables que ens miraven i se n'anaven ofesos per la nostra indiferència...

Massa d'hora: deixa intactes les promeses, que seguiran brillant en el futur... Espera una mica, no estic preparat, ja tindrem temps...

Mai més: per tot allò que ja no podrem gaudir. Simone de Beauvoir escriu: "Sí, ha arribat el moment de dir Mai més! No soc jo qui es desprèn de les meves velles alegries, sinó que són elles les que es desprenen de mi; els senders de la muntanya refusen els meus peus. Mai més em desplomaré, exultant pel cansament, al mig de l'olor de fenc, mai més rellicaré sola sobre la neu del matí. Mai més un home".

I si, tornant a la vida quotidiana i després de tants anys viscuts, ens sentim agraïts malgrat els fracassos, els èxits, les penes i alegries, vol dir que tot plegat haurà valgut la pena i podrem donar un gràcies ben fort per les oportunitats que ens està oferint la vida fins a l'últim moment. ✱

Parlem de l'habilitat d'adaptar-nos positivament a la nostra minvant capacitat.

fem poble

CP EL MASNOU A L'ENCESA DE LLUMS DE NADAL DE BCN 2021

Mamen Alcázar

La Plaça Catalunya de BCN va ser l'escenari de l'Encesa dels Llums de Nadal de Barcelona el 24 de novembre amb gran protagonisme del Club Patinatge el Masnou

El passat dia 24 de novembre a les 20h començava amb retard per la intensa pluja, l'espectacle que va donar pas a l'Encesa de Llums de Nadal de Barcelona 2021.

Un espectacle dirigit pel Sergi Ots, director de la Cia. Ponten Pie, a on la poesia, l'enginy i la màgia, segells de la seva obra, va arribar de la mà dels artistes de circ, que ens van endinsar en un món encisador: la Paula Radresa, la Cia. Hotel Locandi, Planeta Trampolí, Cia. Nom Provisional i Cia. La Tal. En aquesta ocasió per representar

D'esquerra a dreta, Paula López, Carolina Navarro, Marta Poch, Mamen Alcázar, Ariadna Pascual, Marta Valiente, Ariadna de la Asunción, Montse Rius, Selene Martí, Judith Salazar, Mamen Alcázar (coreògrafa), Anna Domenech (entrenadora i coreògrafa), Pau Bover i Rita Duran.

a les persones de la ciutat va comptar amb la col·laboració de dotze patinadors del Club de Patinatge el Masnou. La seva aparició elegant i dolça va donar pas a la realització d'una coreografia envoltant i magnètica que enlluernà tothom. Fou el punt culminant de la narració de la història que s'explicava allà, amb els textos recitats per la Maria Rodés i la magnífica música en directe dels Eslàstics. Una fallada elèctrica no ens va deixar gaudir de l'escena final de l'espectacle, però la professionalitat de tot l'equip tècnic i artístic va superar molt dignament aquest ensurt, i les llums es van encendre, amb goig per tothom. Cal ressaltar que l@sk patinador@s del nostre Club, van aportar la bellesa i l'excel·lència amb el seu patinatge, creant una atmosfera hipnòtica i celestial, amb la magnífica coreografia de l'Anna Domènech i l'assistència de Mamen Alcázar. Tal i com diuen les comentaristes dels campionats a on sempre brillen: "Si l'art té nom en el món del patinatge, aquest és El Club de Patinatge El Masnou". *

Pots veure el vídeo de la nit màgica de BCN. En el minut 24 el grup de 12 patinador@s del CP el Masnou surt a l'escenari

PATINATGE EL MASNOU
us desitja un bon any

@cpelmasnou • www.facebook.com/cpelmasnou/

BLAS FLECHA
Pintor

- Decoració en general
- Interior i exterior
- Allisat d'estucats

607 082 025 - El Masnou

REPARACIÓ DEL CALÇAT
Antonio

- Canvi de cremalleres en botes, bosses, motxilles, jaquetes i pantalons.
- Plantilles.
- Cremes i tints per a la pell i l'ant.
- Productes especialitzats

935 407 588 - Francesc Macià 87
(al davant de l'escola Ferrer i Guardia)

López Espín

Construcciones López Espín S.L.
626 583 618
Tel/Fax 935 557 897
lopez-espin@hotmail.com
08320 El Masnou

SUBMINISTRAMENTS ELÈCTRICS I FONTANERIA

S.E.F.
Vicenç Linares
Joan Llampallas 25 - 935 559 562
Ametllers 12 - 935 558 391

Us desitgem FELIÇ 2022

Jordi Fontseré 657 88 92 14

Font

Forn de pa amb degustació
Tortells de Reis
Pastisseria
930 061 831
Francesc Macià, 66 - el Masnou

FEMFLOCS
fusteria en general

fusteries exteriors
mobles a mida
portes i tarimes
restauració fusteries nobles
dissenys propis personalitzats...

Polígon Industrial BUvisa
Ptge. Oest, 6J
08329 TEIÀ (Barcelona)
630 462 904 • 937 566 168
femflocs@gmail.com www.femflocs.com

Jaume Estragues

Equilibrat electrònic / Alineació de direcció
Joan XXIII, 28 - el Masnou - 935 555 303

ESCOLA DEL TREBALL I D'ESTUDIS SECUNDARIS

Joan Muray

Aquesta escola, instituïda per la Generalitat de Catalunya a l'època republicana, es va instal·lar a l'antiga Escola de Nàutica dels Mestres Villà, al carrer del mateix nom, al núm. 43, carrer que fins al 1931 es va dir de Santa Anna.

Es va inaugurar el 29 de gener de 1933, amb l'assistència dels consellers de Cultura, Ventura Gassol, i de Treball, Xavier Casals. Per a aquesta ocasió, l'Orfeó Masnoví, dirigit pel mestre Martí Cabús, interpretà El Cant de la Senyera, seguit d'un homenatge al mestre Frederic Bosch, que es cloqué amb Els Segadors.

Segons consta a la premsa de l'època, la inauguració fou molt solemne, i a més de les persones esmentades a l'anterior paràgraf, també hi va assistir el diputat del districte, Manuel Serra i Moret, així com el delegat comercial del govern d'Egipte, Hassan A. Attich, home relacionat amb diverses persones de la vila.

Al final de l'acte, totes les personalitats es dirigiren a l'Ajuntament, on es va servir un lunch, com es deia a l'època.

Imatge de l'Orfeó Masnoví, que cantà a la inauguració de l'Escola del Treball.

Diverses entitats varen col·laborar per dur endavant el projecte, com ara: Maristany Hnos., Laboratorios del Norte de España i Cooperativa La Primitiva, així com diversos particulars, com ara: Romà Fabra, Josep Curell, Claudi Linossier, Tomàs Vives, Joan Pons, Francesc Maristany, Ramon Busquets, etc.

La Junta del Patronat estava formada per: president d'honor: Honorable Sr. Francesc Macià, president de la Generalitat de Catalunya; president:

IIltre. Sr. Tomàs Ferrer i Sust, alcalde president de l'Ajuntament del Masnou; sotspresident: Joaquim Cusi i Furtunet; comptador: Jaume Estapé i Pagès; sotscomptador: Enric Salamero i Radigales; tresorer: Pere Grau i Pagès; sotstresorer: Joan Arisa; director de l'Escola: Frederic Bosch i Serra; vocal obrer: Ramon Busquets Pujadas; ítem: Francesc Vilà i Arenes; vocal patró: Josep Torrell i Boquet; ítem: Pere Ballester; vocals: Biblioteca Enciclopèdica Popular (Pere Alsina), Casino del Masnou (Francesc Fontanills i Maristany), Centre Coral (Damià Sampera i Pagès), La Calàndria Simó Coromines i Sala, Sindicat Agrícola (Josep Soler i Cebrià), La Protectora del Camps (Agustí Ribas), Palestra (Mateu Colomer Mas), Centre d'Esquerra Republicana de Catalunya (Pere Estapé i Pagès), Associació Catalanista (Pau Bertran i Colléll), Centre d'Acció Catalanista (Teodor Estapé i Millet), secretari: Rafael Bori i Llobet, i sotssecretari: Josep Pujadas i Truch.

I al Comitè de Direcció hi havia: president: Tomàs Ferrer i Sust; director de l'Escola: Frederic Bosch i Serra; vocals: Josep Sampera i Vendrell, Antònia Gratacós, Francesc Bert i Fàbregas, Josep Casals i Casals, i de secretari: Rafael Bori i Llobet.

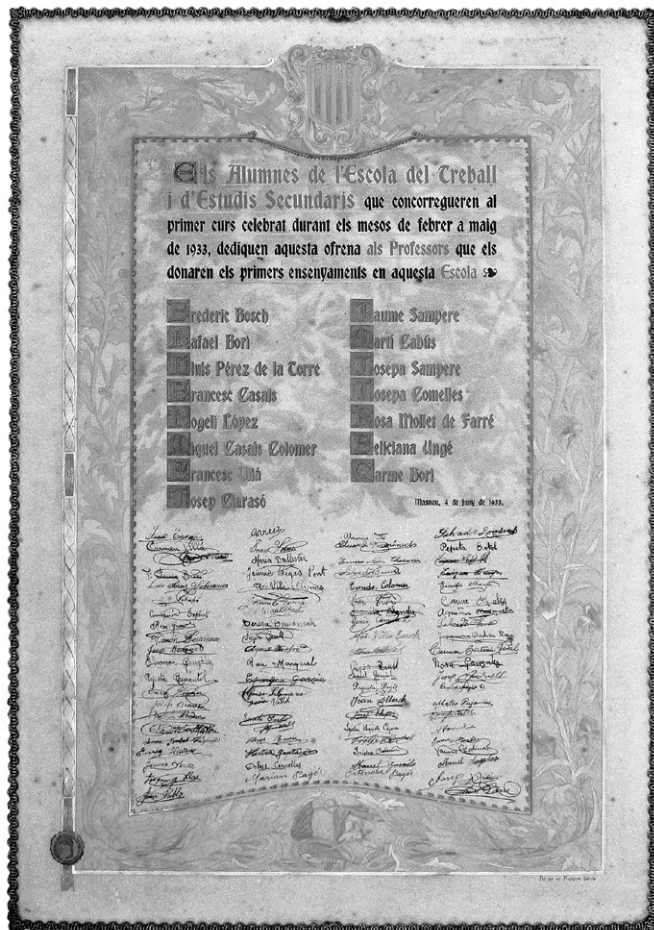
El quadre de professors amb què arrencà el primer any era compost per: Josep Clarassó (anglès), Francesc Casals (aritmètica i geometria), Francesc Vilà (aritmètica i geometria), Rosa Mollet de Ferrer (costura i tall), Pau Estapé (cultura física), Rogelio López (dibuix artístic, pintura i escultura), Frederic Bosch (dibuix elemental), Lluís Pérez de la Torre (física i química), Josep Torrubia (fisiologia), Josepa Sampera (geografia i història), Carme Bori (mecnografia), Jaume Sampera (música), Antònia Gratacós (piano -senyorettes-), Pere Villà (piano -homes-), Martí Cabús (violí o viola), Rafael Bori (ordenació -classificació i arxiu-), Rogelio López (pintura i escultura), Felician Ungé vda. Robert (planxat), Josepa Comellas (taquigrafia), i Rafael Bori (tenidoria de llibres).

Logotip de l'Escola de Treball i Estudis Secundaris del Masnou.

Fotografia del dia de la inauguració, a l'actual c/ dels Mestres Villà.

Diploma de l'ofrena que feren als professors, el 4 de juny de 1933, els alumnes de l'escola.

Logotip de l'Escola de Treball i Estudis Secundaris del Masnou.

fons consultats

Aixíu Històric Municipal del Masnou
Història Contemporània del Masnou, de Rosa Toran
Aixíu Biblioteca Joan Muray

El Pla d'ensenyaments fou el següent: arts domèstiques, fusters, paletes, pintura i escultura, música, agricultors, electricistes, mecànics, tèxtils i comerç. Tots ells, i dins de cada especialitat, tenien diversos cursos i aplicacions.

Hi ha un document, una mena d'esborrany dels salaris que percebien els professors, que, tot i ser el menys important, crec que és interessant posar-lo, encara que serà difícil comparar-ho amb salaris actuals. A més, hi ha professors que abans no han estat esmentats, i per aquesta raó val la pena deixar-ne constància:

Lluís Perez de la Torre **part industrial** 90 ptes.
2 **caps de taller** (a nomenar) 70 ptes.
Simó Corominas **comptabilitat** 40 ptes.
Rogelio López **pintura, dibuix i escultura** 90 ptes.
Josep Clarassó **anglès** 40 ptes.
Lluís Millet **francès** 40 ptes.
Josepa Sampera **geografia i història** 50 ptes.
Josepa Comellas **taquigrafia** 30 ptes.
Carmen Bori **mecanografia** 30 ptes.

Rosa Mollet **tall i confecció** 40 ptes.
Antònia Vilà **aux. de tall** 15 ptes.
Feliciana Ungé **planxat** 25 ptes.
Miquel Casals **català** 40 ptes.
Jaume Sampera **piano i solfeig** 50 ptes.
Francesc Vilà **càlcul i correspondència** 40 ptes.
Damià Sampera **oficial secretaria** 30 ptes.
2 **bidells** 60 ptes.
Rafael Bori **part comercial i secretaria** 30 ptes.
Frederic Bosch **direcció** 100 ptes.

Aquests sous no especifiquen les hores de dedicació a la feina assignada, per tant, no es pot fer cap comparació entre uns i altres.

Al diploma dels alumnes del primer curs, el de 1933, que podeu veure a una de les imatges, es poden comptabilitzar vuitanta-un (81) alumnes.

Tenim constància que el següent curs, 1934-35, es va realitzar, i segurament el de 1935-36, però no hi ha documentació que aclareixi si en plena guerra hi va haver continuïtat. Després, no cal dir-ho. *

CLAR I CATALÀ

Joan Camps Ortiz

Ara que la memòria capriciosa em priva de recordar-me del que volia fer fa cinc minuts, qualsevol fet present em remou la successió d'idees i el subconscient em rememora successos de la més remota infantesa com si succeïssin ara mateix.

En termes cibernètics, deude ser que el disc dur del meu cervell està ple a vessar i les meves cavil·lacions senils, m'escenifiquen aquests flaixos nostàlgics que com llampecs m'il·luminen la consciència. Per exemple, la covid 19, com si fos una pel·lícula, m'ha fet reviu el dia que la mare va portar-me a la primera planta de l'Ajuntament del camí ral, i posant-me de peus sobre una taula, van vacunar-me de la verola. Quatre marques de bisturi en donen fe en el meu braç esquerra i constaten que els nascuts en plena guerra civil, vam tenir la sort de néixer en el pitjor moment imaginable, però amb l'esforç d'avis i pares hem pogut refer la dignitat perduda.

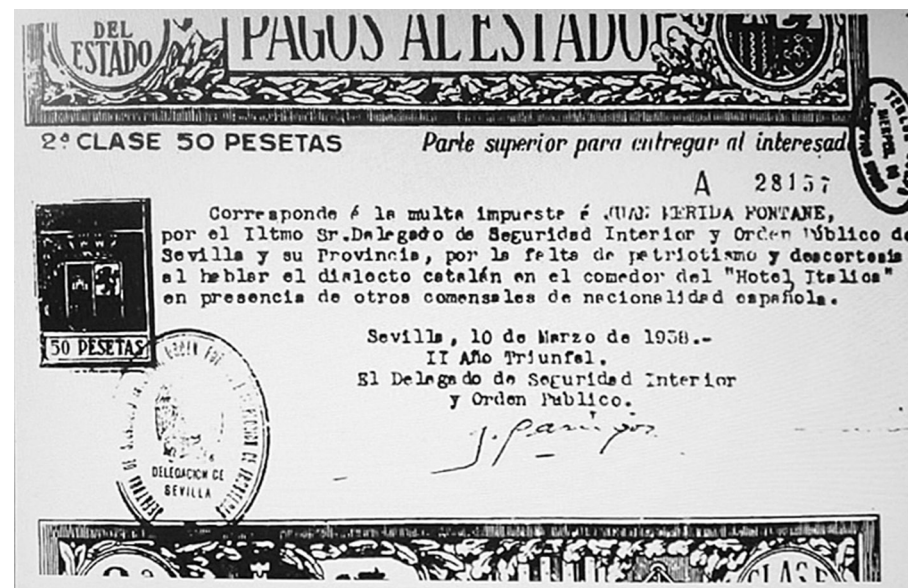
Durant els quaranta anys de feixisme repressiu i pels pèls, la catalanitat ha pogut salvar bona part dels trets essencials que ens identifiquen com a catalans, mentre una exagerada part dels espanyols, dolguts en l'odi consagrat per la dictadura, s'han extremat a la dreta de totes les dretes sota la gresca del **"a por ellos"** i en una campanya lingüística que ens uneix en pensament i sentit comú a illencs, valencians, andorrans, algueresos i els nombrosos emigrants que, entre exiliats polítics de la dictadura franquista més els afegits pel 155 i notables professionals del

món científic, filosòfic, artístic, esportiu, religiós, econòmic i polític, mantenen el català com llengua pròpia arreu del món.

Franco, la Falange i la Conferència Episcopal, tan actius encara en abolir la nostra llengua, **han fracassat en perpetrar tan flagrant genocidi**, frustració que els està portant fins l'extrem odiós d'obligar-nos constitucionalment a ser jutjats, administrats i alimentats, imposant-nos la incomunicació verbal amb les institucions d'un Estat que discrimina els idiomes materns que hem heretat des de més enllà dels seus més innobles ancestres.

No ens calen engrunes ni tants per cent lingüístics, només necessitem que els serveis públics, hisenda, seguretat social, jutjats, policies, metges, grans magatzems i botigues en general, que vulguin dependre econòmicament de les nostres despeses, ens preguntin amablement en quin idioma volem ser tractats.

Justament la immersió lingüística el que pretén és que tots els ciutadans de Catalunya tinguin les mateixes oportunitats i es defensin en les dues llengües perfectament. És un fet que ens fa més rics cultural i emocionalment. *

Juan Merida és multat pel Delegat de Seguretat Interior i Ordre públic de Sevilla i la seva Província, per "la seva falta de patriotisme i descortesia en parlar en el dialecte català en el menjador de l'Hotel Itàlica".

QUIN ROL VOLS PRENDRE?

Aquest 2022 tu decideixes quin és el rol que vols prendre a la teva vida.

Dr. Oriol Lugo Real

Ara, amb l'inici del nou any, tenim una nova oportunitat per fer tots els canvis i propòsits que vulguem. Però, realment hi ha una forma d'assolir-los tots? Sí, i la resposta la trobem en l'acció de canviar el personatge que interpretem en el nostre dia a dia, és a dir, el rol que assumim.

Per un moment pensa que no és gener, sinó que ja és carnaval. Ja ho tens? No és difícil, a vegades el temps passa molt ràpidament.

Quan ens disfressem estem assumint un rol o un personatge d'algú que voldríem ser o interpretar.

Aquest joc innocent és una manera de poder demostrar als altres i a nosaltres mateixos/es que som capaços/ces de ser (ni que sigui per un dia) un/a altre/a. És el nostre alter ego. Normalment, escollim personatges amb atributs d'allò que voldríem arribar a ressaltar: la nostra seguretat, fortaleza, seducció, intel·ligència, encant...

A continuació imagina que, a partir del dia 1 de gener, decideixes que aquest any seràs algú millor. T'inventes un personatge que tu consideres que compleix tots els elements necessaris per assolir les teves metes. Per exemple: una persona que té més força de voluntat, que és capaç de socialitzar més, que disposa de més paciència, que té més en compte el seu temps i es cuida més... Un cop el tinguis visualitzat només et caldrà vestir-te i ficar-te en la seva pell. Si ho fas de manera lúdica, serà una gran experiència.

"Però això no és el mateix que durant el carnaval", diran algunes veus... Sí, és veritat. Durant la festivitat només ens enfundem una disfressa per unes hores, però el mecanisme és el mateix.

Si t'hi fixes, tots els canvis que has efectuat al llarg de la teva vida han estat perquè vas decidir deixar de seguir sent qui eres abans. Vas optar per interpretar una millor versió de tu mateix/a. Potser ho vas fer de manera inconscient, però el resultat va ser el mateix.

Vas jugar a representar o a experimentar amb una nova identitat que va fer que aconseguissis allò que volies. Quan vas canviar de feina et vas posar en el rol de ser una persona més valenta; quan vas aprendre un nou idioma potser et vas conscienciar que, a partir d'aquell moment, series més disciplinat/da. En el fons, ja saps que funcionarà perquè quan et disfresses et sents diferent. El canvi és real. Així que, aquest inici d'any, escull jugar a disfressar-te d'un millor "jo", una versió de la qual et sentis més orgullós/a de tu mateix/a.

I tu, de què et vols disfressar aquest 2022? *

SERVÍ FRUIT
PRODUCTES DE TEMPORADA

**Us desitja
FELIÇ 2022**

C/ Sant Miquel, 41
08320 El Masnou
933 330 570
servifruitmasnou@gmail.com
www.servifruitmasnou.com

EL QUE HEM MENJAT I... MENJAREM

Josep Condeminas Capell

El volum 23 de l'obra completa de l'escriptor Josep Pla està dedicat exclusivament a la cuina i als aliments en general, amb unes referències a la cuina francesa i italiana, encara que en menor grau.

La literatura de Pla descriu magistralment, sense floritures, però amb un toc d'ironia i lirisme, tant el congre amb pèsols com els diferents arrossos, els estofats, la cuina de primavera, la de peix, la de carn a la brasa, etc., sense oblidar els vins i les fruites. Fa incidència en la carn d'olla, plat popular per excel·lència, el més gran bullit, com l'anomena Pla. La carn d'olla fou, durant molt anys, el plat de la pagesia per excel·lència i crec que tots l'hem menjat alguna vegada, encara que l'escriptor fa referència a la carn d'olla d'aquelles masies amb terres de cultiu i bestiar i, per tant, els ingredients eren de primeríssima qualitat i, realment, constituïa la dieta diària per a la gent de camp durant sis dies a la setmana, menys el diumenge que, per trencar la rutina, es feia un bon arròs a la cassola. Actualment, la carn d'olla és un plat car i, probablement, els nutricionistes dirien que és una bomba de colesterol; tanmateix l'actual ritme de vida ens ha portat a menjar diferent. No vull dir que la gent no faci la cuina de xup xup però, crec que, en general, la gent no vol passar tantes hores a la cuina; això ha fet que proliferin els menjars preparats, que hom pot trobar a qualsevol supermercat o establiment especialitzat, ja que només requereixen uns minuts al forn o al microones per tenir-los enllestits per menjar. Probablement els nostres avis i besavis rebutjarien aquesta mena de menjar i, si llegissin l'etiquetatge, s'esborronarien per la quantitat de potenciadors de sabor, antioxidants i d'altres ingredients químics que contenen per a la seva conservació.

De la mateixa manera que els nostres avantpassats se'n farien creus d'aquesta alimentació actual, nosaltres no faríem menys davant del que ens

anuncien en un futur més o menys proper. En una revista editada pel diari La Vanguardia, en motiu del seu 135è aniversari, un dels articles fa referència al que menjarem cap a l'any 2050. L'augment de la població, així com les exigències del canvi climàtic, ens obligaran a buscar alternatives alimentàries noves com: arrossos vitaminats, farines d'insectes, verdures conreades al desert, algues collides en horts de mar, piscifactories que aniran flotant lliures... El gran rebost del futur serà sota el mar. Al mercat hi haurà tantes classes d'algues com ara n'hi ha d'enciams. Hi haurà màquines de càpsules que prepararan a l'instant truites, sofregits, sopes i arrossos. La carn serà un luxe. Ja no demanarem hamburgueses vegetals, sinó que especificarem: de kombu, de dulce o de clorella, alga microscòpica amb un gran potencial alimentari. Els estudis i els experts apunten en aquesta direcció, ja que actualment milions de persones practiquen l'entomofàgia, el costum de menjar insectes com ara grills i cucs de la farina, sencers o preferiblement molts. De fet, avui dia tots ja consumim insectes (gairebé sempre sense saber-ho) com la panerola, que serveix per donar color a alguns embotits i a alguns iogurts, i també la kenialacca, que dona brillantor a caramels i laminadures.

En fi, caldrà doncs anar educant el nostre paladar per a aquestes noves exquisideses. *

Fonts consultades: La Vanguardia i Internet.

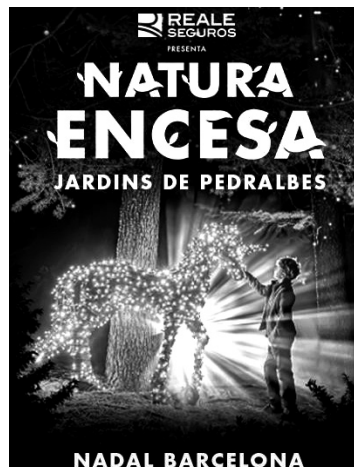
FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

La seva immobiliària del Maresme • 93 555 69 03 • www.meslloc.com

Any nou. Dos Dos. Dos persones que s'estimen i dormen plegades, una espatlla que frega un pit. Dos Dos. Dos seients a platea que ocupen una parella. Venim amb ganes al nou any i tornem al flirteig amb les platees dels nostres teatres. Here it is.

HERE WE ARE

Fins al 9 de gener de 2022 l'espectacle de llums *Natura Encesa* aporta màgia, crítica subtil i misteri als jardins del Palau de Pedralbes (Av. Diagonal, 686). Aire, aigua, foc i terra són els temes per al desenvolupament d'unes iconografies inquietants i bellíssimes (formigues gegants, meduses blaves, casetes d'ocells de llum, cuques de llum,...) que ens fan recórrer els jardins durant uns 40 minuts com si fóssim els personatges d'un conte místic. Una fascinació visual i estètica a l'entrada de la Ciutat Comtal que port ser el punt de partida d'una nit bonica i nadalenca.

5 de gener. Passen els reis. Ja has demanat entrades? Més màgia: Per als menuts, *La Puntual* presenta l'espectacle infantil (amb titelles de taula, by Clara Algaba i Jordina Salvany) *Greta, la Rateta*, d'Eugenio Navarro; del 2 al 9 de gener. Molt a prop del Museu de la Xocolata, l'Arxiu Fotogràfic de Barcelona, a tocar del carrer de la Princesa.

Del 13 de gener al 6 de febrer un bon actor, Pau Viñals, presenta el seu text *El gegant del pi* al Teatre Tantarantana (metro Paral·lel, sortida Ronda de Sant Pau), amb codirecció de Júlia Barceló. Un monòleg ple d'històries de família, sensacions, lluites personals.

14 de gener. Un molt petit format, un espectacle gamberro i divertit amb *Patas Arriba* al petit espai La Casa dels Contes (Ramón y Cajal, 35; Gràcia): poesia domèstica, feminisme,

DOS DOS

Rosa M. Isart @rmisart

erotisme, llibertat i humor servits deliciosament per Gemma Almagro, amb la participació de la gran pianista Izaskun Barbarie. Per anar-hi en parella i després fer unes tapes :-).

Fins al 15 de gener el còmic Joan Pera ofereix el seu show *Master Xof*, amb direcció d'Enric Llorc, al Teatre Condal.

Del 23 de gener al 20 de febrer José Corbacho actua al Teatre Borràs, els diumenge, Tercera temporada amb el seu monòleg (90') *Ante todo mucha calma*. Riure i somriure(s): **ens cal**.

WELCOME, 22. *

fem poble

ON JUGUEN ELS NENS?

Aina Ripol, La Teatral

Quan penso en la meua vocació no temo la vida.

Antón Chéjov

En d'altres llengües que no són la nostra d'assajar actuar en diuen "jugar": "to play theatre", en anglès, "jouer au theatre" en francès... A nosaltres ens encantaria que en català, en castellà, també hi hagués tanta proximitat entre els dos conceptes; aleshores seria molt fàcil explicar en què consisteix això d'apuntar-se a fer teatre: "consisteix en jugar", diríem. Tal vegada aleshores, si el verb ja formés part del nostre imaginari també en aquest sentit, cap pare pensaria que es tracta d'una pèrdua de temps, o cap adult creuria que ja és massa gran per aquestes coses.

Potser llavors entendríem que tots, nens i grans, necessitem jugar de tant en tant (o molt sovint, potser). Jugar a posar-nos en el lloc de l'altre; a veure com sonen, en la nostra veu, coses que no

diríem mai, o a enfadar-se molt amb un amic i fer-se una abraçada just després. Potser llavors no ens faria tanta vergonya pujar dalt d'un escenari a dir uns versos de Shakespeare o de Chéjov o fins i tot un text escrit per nosaltres. Segurament ho veuríem com una necessitat. Perquè... que hi ha de més necessari que jugar a fer-se gran? A riure's una mica del món i de nosaltres mateixos? Posar-se un nas vermell, una roba que no és la nostra, un maquillatge que ens transforma... Imaginar com seríem si no fóssim nosaltres. Imaginar com seria un món millor, més just i més amable. I provar-ho! Almenys damunt d'un escenari o en una sala d'assaig.

Nosaltres no volem deixar de jugar mai. Sabeu per què? Perquè fer-se gran és molt divertit. *

el cullerot

DE TOT
PER A LA CUINA

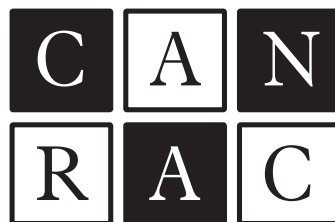
El Masnou - Sant Felip 45
93 540 97 41

Igualada - Rambla Nova 29
93 804 22 25

www.elcullerot.cat • elcullerot@hotmail.com

DE TOT PER FER
LES VOSTRES RECEPTES

Mestres Villà 101, el Masnou • 935 551 664 • www.canrac.com

La cuina de l'Antonia

RISOTTO DE CARXOFES I XAMPINYONS

Ingredients per a 4 comensals

- 400 g d'arròs bomba
- 3 de carxofes
- 250 g de xampinyons
- 1 ceba
- 1 all
- 40 g de parmesà
- 100 ml de nata líquida
- 100 ml de vi blanc
- 1 litre d'aigua o brou de verdures
- oli d'oliva o mantega
- sal

- Piqueu la ceba ben petita
- Netegeu els xampinyons a làmines
- Traieu les fulles més dures de les carxofes i tal·leu a làmines els cors
- Poseu al foc l'aigua amb sal o el brou
- En una cassola poseu la ceba a coure a foc lent amb un raig d'oli. Vigileu el foc perquè no agafi color
- Un cop cuita la ceba ja hi podeu afegir les carxofes i l'all picat, deixeu-la coure uns 5 minuts
- Ja podem posar-hi els xampinyons i deixar-los coure fins que perdin l'aigua
- Ara és l'hora de l'arròs sense deixar de remenar amb els sofregit
- Aboqueu el vi blanc tot remenant
- Aneu afegint l'aigua calenta o el brou a mida que vegeu que l'arròs ho necessiti
- Tenint en compte el temps normal decocció de l'arròs, quan en faltin 5 minuts, afegiu la nata i remeneu de nou
- El toc final, barregeu el parmesà i serviu ràpidament! ✨

Temps de preparació: 1 h
Temps de cocció: 45 min
Temps total: 1h 45 min

El vi de l'Enric

PASCONA CRIANÇA 2019 MONTSANT

Tipo Vi Negre Crianza

Productor Pascona

Denominació d'Origen Montsant

Raim Garnacha, Cariñena

Botella: 75cl

Graduació 14%

El Nou vi de Pascona és un criança, un vi clàssic amb un toc modern, procedent d'una selecció de vinyes velles de dues varietats autòctones, Garnatxa i Carinyena de vinyes pròpies. Envellit durant 9 mesos en set bótes de 500 litres i set bótes de 225 litres de roure francès.

Nota de tast Color vermell picota, amb tocs purpurs. Gran intensitat de fruita negra madura, figues, vainilla i tocs torrats. Pas per boca fresc i llaminer, de cos mitjà molt agradable i suau. Es caracteritza especialment per la seva persistència i frescor. ✨

Joan Maresma

Visconde de Mauá és una pedania que depèn de la ciutat de **Resende**, a uns 200 quilòmetres de Rio. A Brasil hi ha més de 5.000 municipis en una extensió de més de 18 milions de quilòmetres quadrats. Espanya té una mica més de mig milió de quilòmetres quadrats i més de 8.000 municipis. Ja us podeu imaginar com són de grans els termes municipals en aquest país de mides continentals.

A finals de novembre vam estar a **Visconde de Mauá**. El petit nucli urbà està format per un carrer no massa llarg on hi ha algunes botigues, restaurants i alguna cafeteria ben simple. Es troba a uns 1.500 metres d'alçada i molts carioques s'hi escapen per fugir de la calor espantosa i xafogosa del gener o per passar-hi una mica de fred al juliol. La serra és ben bonica i s'hi amaguen paratges que realment valen la pena.

O POÇO DO MARIMBONDO

O Poço do Marimbondo – literalment el Gorg de la Vespa – és un indret d'aquests. Al sortir de Mauá, la carretera ja perd una mica d'asfalt i s'ha d'anar en compte. Després d'uns 6 quilòmetres hi ha el trencall que puja cap al **Vale do Pavão** – la Vall del Paó Reial –. L'asfalt ja s'ha perdut i el camí de terra puja serpentejant la muntanya i creuant alguns rierols sobre ponts de fusta. En aquests paratges hi ha alguna casa de pagès que té vaques i cavalls, alguna “pousada” (hotel) i algun restaurant que – suposo – deu ser molt car doncs portar les viandes fins aquí no és senzill. Avancem a poc a poc esquivant les pedres i després d'uns cinc quilòmetres apareix un pendent que el nostre **Renault Clio** de 2005 ja no pot pujar. Les pluges de dies enrere han deixat un tros del camí convertit en un fangar. Són uns 25 metres que al segon intent en el que les rodes patinen ens fan desistir. Què fem? Tornem enrere? Repetim algun lloc? En el moment en el que decidim què hem de fer, surten dues dones d'un portal. És una casa particular i els hi preguntem si som molt lluny del **Poço**. La dona més gran ens diu que ens falten uns tres quilòmetres; de pujada. Però que el lloc s'ho val. No ens hoensem massa i agafem la motxilla i tirem pel dret. El camí és vorejat per araucàries gegantines i vegetació de verd intens. El sol pica i no es veu cap núvol. Seguim pujant sense pausa. No es veu ni una ànima. Després d'uns quaranta minuts hi ha una placa al camí que anuncia el lloc. Hem de desviar-nos a l'esquerra per un caminet de

cabres que és ben costerut. Després l'haurem de pujar, pensem. Anem baixant i el so de l'aigua es va fent més fort fins que arribem a una petita clariana on ens rep el gosset de dos nois que ja eren al **Poço**. Ja hi som.

L'aigua és de diferents tonalitats de verd segons com hi toca el sol i segons la fondària; aigües gemades. El lloc és tranquil. Només hi som quatre persones. El rumor de l'aigua del riu, el cel blau, l'esforç, haver arribat, la bona companyia. No fa falta gran cosa per ser feliç. Entrar a l'aigua ja és més complicat. És molt i molt freda; gelada. Després d'uns minuts de mullar-nos les mans, el clatell i la panxa, aconseguim entrar-hi. Per sortir-ne al cap de pocs moments. L'aigua és neta. El **Poço** té profunditat. Arribar a la cascada és difícil pel corrent; sóc conscient de que hauria de fer més esport. Arriben sis persones més. Gent tranquil·la amb qui es pot parlar; no hi música ni el maleït aparell de so portàtil del que molta gent no se'n sap estar – la societat del soroll; no es pot permetre l'“horror vacui”; la por al buit–.

Tot aquest conjunt de circumstàncies em fan pensar que el **Poço do Marimbondo** és un dels llocs més bonics en els que he estat els últims anys. Això és ben subjectiu. Potser – com va deixar escrit García Márquez al seu últim llibre – perquè les coses no són com són sinó com les recordem.

Bon any 2022. ✱

Efemèrides 2022

Joan Muray, vocal de cultura

CATALUNYA

1947 - 75 - LA COMISSIÓ ABAT OLIBA I L'ENTRONITZACIÓ DE LA MARE DE DÉU DE MONTSERRAT. Comissió formada per Fèlix Escales com a president i el masnoví d'origen Fèlix Millet i Maristany (de Can Xiquet i de Cal Senyor). Ajudat per Josep Benet. Foren el punt de partida d'una lenta recuperació de la consciència patriòtica catalana. Al moment culminant de la celebració, es va desplegar una immensa senyera des del pic conegut com el Gorro Frigi.

1922 - 100 - LA CATALANITZACIÓ D'UN VELL DIARI, LA PUBLICITAT. Diari republicà, que havia estat fundat el 1878, i que aquest 1922 passà a fer-ho en català. El darrer número va aparèixer el 24 de gener de 1939.

1922 - 100 - «XUT», EL FUTBOL VIST AMB HUMOR. Es va publicar fins al començament de la guerra, el 1936.

1922 - 100 - INAUGURADES LES OBRES DEL METRO TRANSVERSAL DE BARCELONA. No va començar a funcionar fins al 1926, amb la línia la Bordeta a la plaça de Catalunya.

1922 - 100 - LÍNIA AÈRIA REGULAR ENTRE MADRID I BARCELONA. El primer vol va ser el 23 d'agost, tot i que la comunicació regular no es produiria fins al 14 de desembre de 1927.

EL MASNOU

1972 - 50 - Mor a Mendoza (Argentina) el comerciant Antoni Alsina i Oliver, que presidí diverses entitats comercials, i també el Centre Català de Mendoza i la Mutual Catalana Germanor.

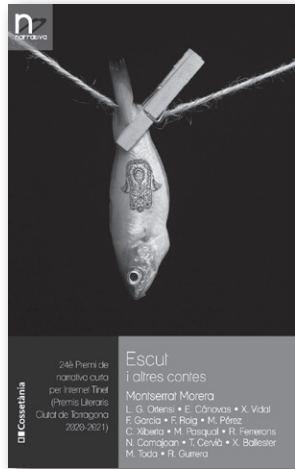
1872 - 150 - Naixement de Vicenç A. Ballester i Camps, capità de la nostra marina, comerciant i industrial. Escriptor i publicista. Creador de la bandera catalana estelada. ✱

Vicenç A. Ballester i Camps

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Títol Escut i altres contes

Autors Diversos

Editorial Cossetània

Col·lecció "Narrativa", 102

Lloc i any d'edició Valls, 2021

Nombre de pàg. 118

Un any més, l'Editorial Cossetània ens ofereix el conte guanyador i els seleccionats pel jurat del premi Tinet, amb el títol Escut i altres contes. Conté quinze relats breus molt diversos en tot: per l'edat dels autors (els dos més

grans són del 1951 i la més jove, del 1997); per la procedència geogràfica (hi predominen els del Principat, però són nascuts a comarques molt diverses, i n'hi ha dos del País Valencià); per la paritat de gènere (hi ha set dones i vuit homes); i, naturalment, per la diversitat temàtica (hi trobem des d'atemptats terroristes a alcohòlics que es volen rehabilitar, passant per destruccions familiars a causa de la guerra, per morts que deixen un buit que sembla insuperable, per triangles amorosos...) i estilística (narradors en primera persona i en tercera, monòlegs interiors ordenats, combinació de punts de vista d'una mateixa situació...). En conjunt, gosaria dir, una bona mostra de la riquesa, pel que fa a literatura, de què gaudim en el nostre país des de ja fa una colla d'anys, conseqüència dels nombrosos concursos literaris que hi trobem ja des de l'escola, de les nombroses aules d'escriptura i, naturalment, de l'índex lector d'una bona part de la població.

Per qüestions d'espai, no em puc estendre a analitzar els quinze contes, per la qual cosa em centraré en el guanyador, que dona títol al volum: "Escut". És obra de la

professora i escriptora Montserrat Morera Escarré (Barcelona, 1952), resident a Vilassar de Dalt i amb arrels valenques. Ens hi narra els primers moments (aproximadament una hora) de l'atemptat gihadista del 17 d'agost de 2017 a Barcelona i ho fa des de la mirada de la Hala, una noia magrebina de 18 anys, que ja en fa més de deu que viu a Barcelona i que fa de peixatera al mercat de la Boqueria. La veiem alegre, feliç, amb molts plans de futur, fins que passa el que passa i tot canvia, per a ella i per a tanta altra gent. El jurat del premi, en l'acta d'atorgament ho ha sintetitzat d'una manera perfecta, fins al punt que no em puc estar de transcriure-us-ho: "Un relat emocionant, lingüísticament impecable, molt ben estructurat i amb un final que interpel·la emocionalment el lector. Una història que connecta mons culturals diferents en la figura del personatge femení que arriba a esdevenir símbol de totes les dones del món. El joc amb els colors, amb la llum i amb la mesura dels minuts són els recursos per fer memòria personal d'una vivència col·lectiva fosca i impactant." Un volum breu, format per narracions també breus, que estic segur que us farà passar bones estones. ✨

Passatemps

7 diferències

Elena Feliu

On som?
Busca les 7 diferències

B	L	A	S	A	B	C	A	R	N	A	C	U	L	L	E	R	O	T	A	A	A	M	I
L	L	S	E	R	E	S	T	N	O	F	3	R	T	E	M	P	S	I	E	A	A	E	M
A	U	E	F	A	R	L	A	F	R	U	I	T	A	A	A	A	U	M	A	A	S	O	
O	N	I	A	N	G	A	A	V	A	A	A	A	T	E	A	T	R	A	L	F	L	C	
I	A	C	A	I	A	A	S	E	R	V	I	M	S	T	R	A	R	F	E	S	S	L	X
N	A	A	A	P	N	U	O	N	S	A	M	P	C	A	A	P	U	I	G	U	O	O	I
O	A	M	A	S	T	A	A	T	A	C	A	A	O	A	X	D	I	V	A	D	L	C	U
T	A	R	A	E	I	A	A	U	A	F	S	O	L	V	I	N	A	R	A	A	A	A	G
N	A	A	A	T	E	N	E	R	O	M	A	A	F	A	U	A	R	E	B	O	S	T	D
A	A	F	A	I	L	A	T	A	M	E	S	T	R	A	G	U	E	S	A	M	P	C	B

sopa de lletres

cerca noms
relacionats amb els
nostres anunciant

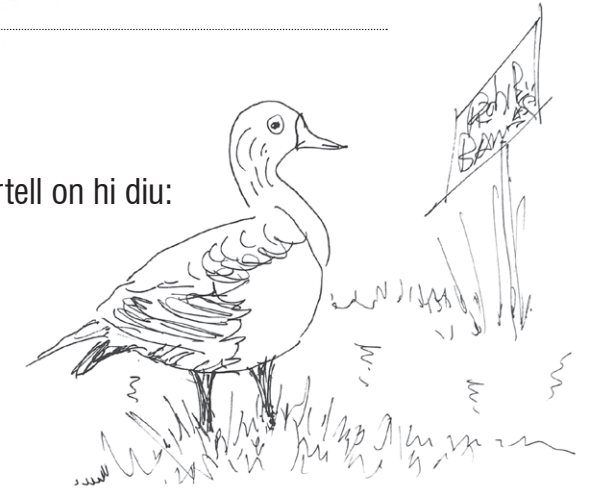
bdguix, blas, espin, antonio, sef, fontser, flocs, estragues, cpmasnou, servifruit, fsol, teatral, cullerot, rebost, canrac, lafruita, servim, meslloc, puig, berganti, ema, lluna, ventura, 3rtemps, matali, david, moreneta i farmacies

L'enigma

V.D.R.

Un ànec va cap a l'estany i veu un cartell on hi diu:
PROHIBIT BANYAR-SE

Què farà l'ànec ?
Es ficarà a l'aigua o no ?

Resposta: Els ànecs no saben llegir, per tant, es ficarà a l'aigua.

Blanc de guix

CREATIVITAT

#vitaminespelcervell

Ajuntament del Masnou

ENTRE BASTIDORS

Elena Bosch

Els que heu vingut aquest any al concert de Nadal de la Coral Xabec, celebrat a Alella el passat 11 de desembre, heu pogut viure un concert diferent.

Ha sigut un concert amb una gran participació de gent: músics, cantants, tècnics... Molta gent a l'escenari i unes veus que sonaven diferents, perquè hem sentit les nades a un altre ritme, les hem sentit a ritme de jazz.

Com ja us vam avançar en l'article del mes passat, els responsables d'aquest canvi de ritme són el director Vicens Martin i el nostre director, en Jordi Lalanza. Són els qui han orquestrat i harmonitzat les nades tradicionals que heu sentit. Són els qui han mobilitzat, organitzat i dirigit músics i cantaires. Són els qui han portat a escena una nova versió de la música de Nadal.

El que avui us explicaré són petites històries de la preparació d'aquest concert.

Aquest concert s'ha preparat en diferents seus: A la seu de l'**Ohio Big Band** i la **coral Rodamón**, a Mataró, la seu de la **Corral Joia** a Alella i, a casa nostra, a Gent del Masnou, seu de la **Corral Xabec**.

Després, en unes poques sessions conjuntes, l'hem posat en solfa tots junts.

La primera trobada amb la big band va ser tota una sorpresa. Va ser en una matinal de diumenge a Vilassar. Allà vam conèixer els integrants de la banda. Són joves, entre 10 i 25 anys, estudiants de música. La banda és una formació de vent i percussió, amb teclat, guitarra i baix elèctrics. La feina fonamental d'aquell matí va ser acomodar les nostres veus al seu so. Tasca realment complicada.

Els assajos conjunts amb la coral Joia d'Alella, els dies 2 i 9 de desembre, a Can Leonard, van anar precedits d'una recomanació: abrigueu-vos bé!

La sala d'assaig és una sala estupenda. Ben preparada, moderna, còmoda, amb bona acústica... però, és clar, amb totes les portes i finestres obertes, les nits de desembre són fredes, molt fredes. Així que, mentre cantàvem, van anar apareixent gorres de borla, anoracs de colors, mitjons gruixuts, mantetes de sofà.

Molta gent, molts colors, bon ambient i un fet curiós, per diferents motius: a la sala, només hi havia un baix, en Toni. En Toni, des de dalt de l'escenari, va haver de mantenir el tipus i fer sol la feina de la seva corda. Naturalment, tot i el fred, li vam fer "l'onada".

La vida és el que veiem i, sobretot, el que passa entre bastidors.

Anècdotes prèvies al concert, el concert a Alella... Finalment, la Covid s'imposa i el concert programat al Masnou no es va poder dur a terme. El que era brillant, diferent i curiós del concert –la banda, la quantitat de cantaires i amb l'aforament reservat al complet– es convertia en una situació de risc. Es va valorar la qüestió i es va optar per la prudència.

Un bon any a tothom! ✨

AJORNADA AL 13 DE MARÇ LA FOTOGRAFIA DELS NADONS

A causa de la previsió de les condicions pandèmiques s'anul·la l'anterior cita (9 de gener) i es convoca de nou als nadons masnovins nascuts el 2021 per al diumenge, 13 de març de 2022 a les 11:30h. Com de costum, la fotografia es farà a les escales del parc jardí de Bell Resguard, tocant a la NII.

Informació: 660 09 23 81 - 93 555 16 59

931 857 210
tienda@addictbikes.com
Jacint Verdager 6
08320 El Masnou

**3er TEMPS el bar del poliesportiu
BONES FESTES!!!**

Ciutat de Sant Sebastià, 14 El Masnou

Dites i personatges populars (73)

Per què diem... FER-NE CINC CÈNTIMS

Albert Vidal

Es diu que se'n facin cinc cèntims sobre algun tema per indicar que l'explicació demanada sigui breu, tan curta com sigui possible.

Abans que Espanya instaurés la pesseta com a moneda oficial a tot l'estat el dia 19 d'octubre de 1868, Catalunya ja havia introduït en el seu comerç una moneda que s'anomenà pesseta per tractar-se d'una peça petita en comparació amb altres antigues monedes.

Les pessetes que s'encunyaren a la Seca de Barcelona durant l'ocupació napoleònica, entre 1808 i 1814, podien ser d'or o de plata i cinc cèntims era la seva fracció més petita. Quan la pesseta

espanyola s'introduí a tots els efectes, les monedes de cinc cèntims continuaren essent les de menys valor. No fou fins el primer de gener de 1999 quan aparegueren monedes de menys valor facial, d'un i dos cèntims d'euro, encara que el valor real, comparat amb el de la pesseta, estava molt per sobre.

Per això, quan es tracta de resumir de manera breu una explicació, es demana fer-ne cinc cèntims, en referència a les monedes que, a les hores, tenien un valor més baix. *

TENIR MÉS 'CUENTO' QUE EN CALLEJA

Es diu així, cuento, a la castellana, ja que l'origen ve d'aquest idioma i no trobareu ningú que digui d'algú que «té més conte que en Calleja».

S'aplica a la persona que s'acostuma a queixar per qualsevol cosa, més o menys de manera habitual, sense que tingui cap raó per fer-ho. També a qui exagera molt el que explica referint-se a ell mateix per donar-se importància, com ara quan pateix una petita malaltia que ell fa que sembli molt més gran del que és.

PERÒ, QUI ERA EN CALLEJA?

Saturnino Calleja Fernández fou un pedagog nascut a Burgos l'any 1853, el pare del qual, Fernando, obrí un negoci de llibreria i relligat al carrer de la Paz de Madrid el 1876, del qual es feu càrrec Saturnino tres anys després. Tot seguit, transformà la botiga en editorial, fundà la revista *La Ilustración de España*, promogué la Asamble Nacional de Maestros per defensar el sector de l'ensenyament davant les precarietats que patien i creà la Asociación Nacional del Magisterio Español, coincidint amb l'expansió del sindicalisme. Publicà un bon nombre de llibres de temàtica pedagògica de gran qualitat, basats en els nous corrents europeus, que adequaven els seus continguts a les diferents edats dels infants i a la seva capacitat de comprensió.

Però si es conegué l'editorial a nivell popular fou per la publicació de contes infantils molt il·lustrats –cosa pràcticament desconeguda aleshores– a preus assequibles per a tothom, entre 5 i 10 cèntims. A més, eren de petit format, de cinc per set centímetres, la qual cosa permetia que el nen o la nena tinguessin la seva pròpia biblioteca ocupant molt poc espai i poguessin portar els llibres a la butxaca. Gràcies a això pogueren conèixer els contes d'Andersen, dels germans Grimm, Els viatges de Gulliver, El Quijote, Platero y yo de Juan Ramón Jiménez i tants altres.

L'editorial publicà més de tres mil títols al llarg de la seva història amb un tiratge total de més de quatre milions d'exemplars. Per això, Calleja tenia molt de cuento. I així ha quedat la dita. *

Flos i Calcat 43 - 08320 El Masnou - 691 312 479

LLOGUERS - VENDA
COMUNITATS - SERVEIS INTEGRALS
Gestió en vendes, de lloguers i Comunitats
Tot tipus de reparacions per a la llar,
empreses i comunitats

SERVEIS IMMOBILIARIS

servim@servim.es

telèfon urgències
609 345 690

SERVEIS INTEGRALS

serveisintegralsxl@gmail.com

Col·legi
d'Administradors de Finques
de Barcelona-Lleida

Finques Puig S.L.

COMPRAVENDA - ADMINISTRACIÓ - ASS. JURÍDICA

Us desitja Felicitat 2022

Mossèn Jacint Verdaguer 14 - El Masnou

93 555 10 60 • 93 555 17 61

fax 93 555 28 90

www.finquespuig.net • info@finquespuig.net

FINQUES SOL

immobiliària des de 1982

us desitja felicitat 2022

C/ Sant Felip, 18 - LOCAL 1
08320 EL MASNOU (Barcelona)
info@finquessol.com • 935 559 598

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

La seva immobiliària del Maresme

Us desitja Felicitat 2022

93 555 69 03

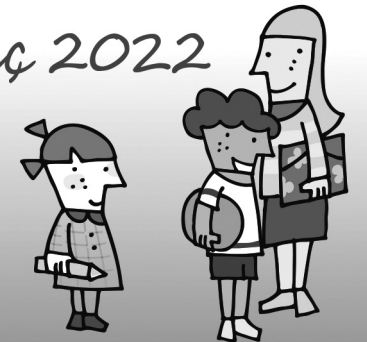
www.meslloc.com

Sant Miquel 23 - 08320 El Masnou

EDUCACIÓ Infantil, Primària
i Secundària obligatòria

Felicitat 2022

Cerquem l'excel·lència educativa tot
formant persones amb valors, per esdevenir
persones valuoses

Fra Juníper Serra 46, El Masnou
935 554 950 - www.escolaberganti.org

EL MASNOU ASSESSORS SL

Assessoria d'empreses i particulars des del 1984

Assessorament i gestió fiscal, comptable i laboral
Assessorament jurídic mercantil
Herències, donacions

Torrent Vallmora, 16 local - 08320 El Masnou
935 400 673 • tonitrillo@elmasnouassessors.cat

ANTICS NAZIS O DESCENDENTS

Joan Muray

El passat mes de desembre, us contava com eren de visibles els signes de la dictadura argentina del general Videla. Aquest mes parlaré d'altres signes dictatorials, els del règim nazi, que es podien veure, encara, en aquella Argentina dels anys seixanta del passat segle.

La ciutat de Bariloche, als Andes, ciutat turística d'esquí, tenia un indubtable caire alemany, que venia ja d'abans de la Segona Guerra Mundial, ja que s'hi havien establert molts industrials germànics, fet que propicià que la ciutat semblés un calc d'una ciutat alemanya, i també s'hi refugiaren nazis després de la guerra.

Per cert que en aquesta ciutat, on ens trobàvem el dia que s'esqueia la celebració que recordava el general San Martín, alliberador de l'Argentina, a la plaça principal hi hagué una desfílada militar, res estrany aleshores, però sí que ho era que una de les peces musicals amb les quals desfílaren fos ni més ni menys que el famós tango La Cumparsita, que ens deixà ben sorpresos.

Però tornem al tema que ens ocupa, els antics nazis o descendents que vivien en aquelles terres. A la ciutat de Buenos Aires no era estrany de trobar botigues que venguessin símbols nazis, especialment medalles i altres condecoracions.

Però el que més ens sorprengué fou que, en una visita a les famoses cascades de l'Iguaçu, se'ns acostaren dos matrimonis, els quals ens demanaren si els podíem fer un favor (parlaven com els mateixos argentins), que consistia a trucar als seus fills, residents a Buenos Aires, amb qui no s'havien pogut comunicar des d'allà (pensem que aleshores no hi havia mòbils).

El favor era dir-los que havien decidit continuar viatge cap al Paraguai, i que per tant tardarien uns dies més a retornar a la capital. Els diguérem que sí, que ens donessin els números de telèfon i que tan bon punt arribéssim a l'hotel de Buenos Aires els trucaríem.

I aquí vingué la sorpresa, ja que a les targetes que ens donaren, els noms que hi figuraven eren inequívocament

alemanys, d'aquells que porten un munt de consonants i poques vocals, tan difícils de pronunciar per nosaltres. Potser només eren descendents d'alemanys? *

Opinió QUÈ US HA FET, LA LLENGUA CATALANA?

Pere Martí i Bertran

Cada vegada amb menys desvergonyiment i més barra, els dirigents del PP, amb Pablo Casado al capdavant, llencen una croada contra la llengua catalana.

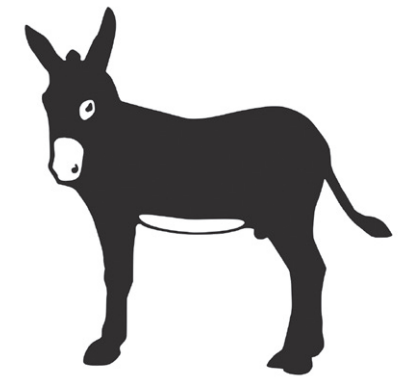
No és pas que el fet el puguem qualificar ni d'insòlit, perquè hi ha una llarga tradició d'incomprensió (no goso dir odi tot i que cada vegada s'hi acostava

més) per part de la drete espanyola per tot allò que és diferent, per tot allò que s'allunya d'un model castellà i centralista.

Però sí que crida l'atenció la visceralitat, la contumàcia, la reiteració amb què l'ataquen, que jo diria que té una explicació fonamental: la por de Vox, que fa que cada vegada es prenguin postures més radicals i retrògrades respecte de Catalunya (i cada vegada més també respecte del País Valencià i les Illes) i, sobretot, respecte d'allò que més ens diferencia: la llengua pròpia. El més

trist de tot plegat és que la flamarada no és cap foc d'encenalls, no. Més aviat és una estratègia que des de fa anys la FAES i els seus corifeus, amb José M. Aznar al capdavant, han anat promovent i aplicant sempre que n'han tingut oportunitat.

El País Valencià, que va haver de suportar les majories absolutes del PP entre 1999 i 2015, ho ha patit des de les institucions, que, sense la visibilitat d'ara però amb la mateixa contundència, van anar arraconant, i quan van poder eliminant, tot el que tenia el més mínim vernís de català i, doncs, la llengua en primer lloc. Només cal recordar els més de cent mil alumnes que no podien accedir a ensenyament en català malgrat les peticions de les famílies, la supressió de la Direcció General de Política Lingüística, la negació de subvencions i de contractes a entitats, cantants..., el tancament de repetidors de TV3 a partir de l'any 2011, i el del Canal 9 l'any 2013... I tants d'altres exemples com vulgueu. Només un de darrer, que m'ha cridat especialment l'atenció perquè l'he trobat en un article publicat en francès a la revista Les langues neo-latines (núm. 398, setembre 2021), titulat "De la résilience créative: les écrivaines valenciennes du XXIe siècle", i perquè és una mostra de la persecució i arraconament de tot allò que és català al País Valencià controlat pel PP: el Palau de la Música de València va programar, entre 1999 i 2015, una activitat, Aula de poesia, destinada a promoure la poesia valenciana. En conjunt s'hi van convidar 108 poetes: 80 homes i 18 dones que escriuen en espanyol i 10 homes i cap dona que escriuen en català. L'article encara

hi afegeix, i tradueixo: "Quan es va preguntar a la direcció sobre la minsa presència d'autors en català, la resposta va ser que la majoria d'aquests poetes eren massa reivindicatius i que les seves reivindicacions creaven mal ambient." (p. 58)

Aquí a Catalunya, per sort, el PP mai no ha pogut aplicar aquestes polítiques, però que ningú no dubti que si pogués ho faria. Les paraules de Pablo Casado aquests darrers mesos en són la millor mostra. Recordeu-ne el míting de clausura del darrer congrés del PP a les Balears (juliol 2021) en què va afirmar, sense cap mena de vergonya, que "En Baleares no parlàis catalán, parlàis mallorquí, parlàis menorquí, parlàis ibicenco, parlàis formenterés"; o, encara més recentment (desembre 2021), que en una roda de premsa a l'Uruguai gosés dir que la Generalitat intenta prohibir el castellà a Catalunya. Com podeu veure el "tot s'hi val" i les notícies falses no són només patrimoni de Donald Trump. *

LA LLUNA
CREPERIA

La Lluna us desitja
un bon any

horari de 18 a 00 h
també per emportar

Pere Grau, 11 • El Masnou • 615 022 086
@la.lluna_creperia f "LA LLUNA" CREPERIA

Can Ventura
des de 1964

us desitja
feliç 2022

Vedella • Xai
Porc • Pollastre
Embotits

Pg. Romà Fabra 18,
El Masnou / 935 557 395

Esteve Pujol i Pons. Maria Pujol i Valls

En aquest butlletí, presentem l'últim dels tres articles que conformen una petita sèrie sobre locucions i frases fetes. Aquest mes destaquem expressions que moltes vegades fem servir per descriure accions o coses.

Per començar, posem en relleu locucions i frases fetes que ens ajuden a indicar la manera de fer una cosa: *de cop i volta* (inesperadament), *a empentes i rodolons* (amb dificultat), *de bell nou* (una altra vegada, de nou), *xino-xano / xano-xano*

(caminant lentament), *en un tres i no res / amb una esgarrapada* (amb rapidesa), *fil per rande / amb tots els ets i uts* (detalladament), *de lluny estant* (des de la distància).

Per acabar, destaquem expressions útils per denotar la manera com una cosa és o està: *de gom a gom* (ple de gent), *a l'abast de* (a una distància assequible), *a la vora de* (a prop), *el bo i millor / la flor i nata* (la part més selecta); d'aquestes, també n'hi ha de introduïdes pel verb haver-hi, com ara *n'hi ha per llogar-hi cadires* (és una cosa curiosa o increïble), *n'hi ha de tots colors* (de tota mena), *hi ha roba estesa* (hi ha gent present en una conversa que no hauria de sentir). *

assemblea **FEM SOBIRANIA FISCAL** **JO PAGO A CATALUNYA**

SOLIDARITAT CONTRA LES AGRESSIONS DE L'ESTAT

Siguem conscients de la necessitat de tenir diners per a poder pagar les multes constants i injustes de l'Estat espanyol als nostres polítics

Associació Catalana dels Drets Civils.
Ajuda als familiars de presos i exiliats
ES71 3025 0001 1814 3359 2190

Associació de Foment de la Caixa de Solidaritat. Suport econòmic a persones represaliades, judicis, advocats, multes...
ES31 3025 0001 1814 3361 5996

LLIBERTAT I RETORN D'EXILIATS POLITICS **LLIBERTAT I RETORN D'EXILIATES POLITIQUES**

El 2022 envia paraules de suport a la nostra gent injustament exiliada

Toni Comín i Oliveres, Clara Pontsatí i Obiols, Lluís Puig i Gordi, Carles Puigdemont i Casamajó i Josep Miquel Arenas-Valtòny

Avenue de l'Avocat 34, 1410 Waterloo (Belgique)
Marta Rovira i Vergés
c/ Calàbria, 166 • 08015 Barcelona
Anna Gabriel i Sabaté
Ateneu Rocaus. Sta. Llúcia, 1 • 08650 Sallent (BCN)

assemblea

L'ANC i Òmnium del Masnou convoquen la ciutadania, cada dimecres a les 7 de la tarda davant l'Ajuntament del Masnou fins que sigui retornat el Govern legítim de Catalunya.

PER LA LLIBERTAT,
t'hi esperem! La teva presència és la nostra força

API **Finques Puig S.L.** **Col·legi d'Administradors de Finques de Barcelona-Lleida**

COMPRAVENDA - ADMINISTRACIÓ - ASS. JURÍDICA
Mossèn Jacint Verdaguer 14 - El Masnou 93 555 10 60 • 93 555 17 61
fax 93 555 28 90 • www.fiquespuig.net • info@finquespuig.net

GENT DEL MASNOU

EXPOSICIONS

a Gent del Masnou fins el 28/1/2022:
OBJECTES INUSUALS
Del llibre **"Fuetades... culturals"**
de Joan Muray i Vicenç A. Ballester.

CURSETS DE GAITA ESCOCESA
Informació a gentdelmasnou@gmail.com

Et convidem a fer-te soci de
GENT DEL MASNOU

Tu hi sortiràs guanyant i la nostra vila també

Dr. Agell 9 - 08320 el Masnou • 931 268 220
www.gentdelmasnou.cat
gentdelmasnou@gmail.com

ADRECES DE CORREU ELECTRÒNIC

A fi i efecte de poder mantenir informació àgil i puntual de les activitats de Gent del Masnou, recordem als socis que ens poden facilitar la seva adreça de correu electrònic. Només cal que ens enviïn un correu amb aquest text:

"Autoritzo a Gent del Masnou a utilitzar aquesta adreça de correu electrònic per a informació i comunicacions de l'entitat".

CLASSES DE YOGA

Els dimarts de les 18 a les 20 h. Apreneu tècniques de meditació, respiració i relaxació. Curs impartit per **Ivet Compañó**, professora de Kundalini-yoga. Cal portar una estoreta (o matalasset), tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda.
Preu trimestral 80€ socis 70€ **Inscripcions** a Gent del Masnou, tardes laborables, de 18 a 20,30 h Vocalia Recreativa **Més info** ivet@latercerapell.com • 607 747 499

T'AGRADARIA CANTAR EN UNA CORAL

Vols venir a cantar a la Coral Xabec? Hi tens lloc com a tenor, baix, soprano o contralt. Posa't en contacte amb Manel Pérez al 679 999 509
Qui canta, els seus mals espanta!

6 i 17 de gener TORTELLS, de Reis i de Sant Antoni ... i també borregos

PASTISSERIA DEGUSTACIÓ GRANJA

Matalí

Prat de la Riba 4 • 93 555 04 60 • El Masnou

david

pastisser

MMACE02
(Millor Mestre Artesà Xocolater
d'Espanya 02)

Medalla de bronze MMAPE03
(Millor Mestre Artesà Pastisser
d'Espanya 03)

VENDA ONLINE

Navarra 100 • 93 555 34 75 • El Masnou
pastisseria@davidpastisser.com
www.davidpastisser.com

La Moreneta

PASTISSERIA • CONFITERIA

Itàlia 31 • 93 555 35 64 • El Masnou

de les pastisseries del Masnou